

Rubai Mısralarında Hikmet Damlaları (79)

Şair Ali özdoğan

BİLSEN Kİ..

Bilsen ki benim kalb-i derûnumdaki ismin
Cânâ utanır söyleyemem görmeye gel sen
Gitmez ki hayâlimde durur sevgili cismin
Gel sen ne olur tutma beni ben gibi el sen
YA RAB..

Minik zaman diliminde üç gün yaşar ölür diri
Kendin anlamaktan beri inad kimi nâdân biri
Belli nefislerin kiri ya Rab eyle yoluna râm
Kalmaya hiç zerre haram kıl bizleri gönül eri

RUHUM ONU BEKLER

Dönecekmiş gibi yıllar gelecekmiş gibi yar
Yine rûhum onu bekler nicedir hasreti var
Bilemem ah ne demek kış ne şu saçlardaki kar
Yine rûhum onu bekler nicedir hasreti var

BEN SÜRÜKLENDİM

Bir hazânın yaprağından seyre daldım hâlimi
Ben sürüklendim o rüzgar üzre gördüm zâlimi
Olmuyor hiç derde derman sormuyor melâlimi
Ben sürüklendim o rüzgar üzre gördüm zalimi

DÜŞMEYEN BİLMEZ

Belki Leyla'dan hatırlar derdi var Mecnun gibi
Düşmeyen sormaz nedir aşk kavrulan memnun gönül
Kim bilir derman bu yârem der yanar bir mum gibi
Düşmeyen bilmez nedir aşk kavrulan meftun gönül

BİLİMİN KÖRLERİ

Ne diyor yaprağı bilmem ne çiçeklerdeki giz
Ya ağaç meyve sunarken ne o ardındaki iz
Göremez gözlerimiz ah koca âlim kimimiz
Okuduk amma ve lakin bilimin körleri biz

EY NAZENİN

Sende bıraktım benim kalb-i perîşanımı
Korkuyorum hâlimin arzına ey nâzenin
Saklayamam duy benim dinle şu sol yânımı
Durmayacak sanki zor bendeki ah ü enin

BAK

Sevinçle açar ya goncaları
Gönül denilen gülistana bak
Leyâli nehar eder baharı
Gönül denilen gülistana bak
Cefâda safâ safâ vü şifâ
Gönül denilen gülistana bak
Hayâtı vefâ hayâtı vefâ
Gönül denilen gülistana bak

YA SENİ..

Yazısın bahtıma nakş eyledi Rahman ya seni
Ebedî bekleyecek rûhuma mihman ya seni
Çekemem derd-i firak sanma ki kalbim dayanır
Severim yâd ederim gönlüme sultan ya seni

GEÇİYOR GÜNLERİ

Geçiyor günleri ömrün doluyor saçlara ak

Neye döndüm neyi sevdim yine karşımda firak
Tutamam söz veremem ah diyemem sevme bırak
Neye döndüm neyi sevdim yine karşımda firak

CÂNÂ

Yine ümmid ile coşkun yine sevdâsı derin
Açamam kalbimi cânâ görünür orda yerin
Seni bekler şu gönül cilvesidir bil kaderin
Açamam kalbimi cânâ görünür orda yerin

GÖNÜL

Harâb olma gönül çekme şu derdi
Elinden ne gelir sevmeyi bilmez
Vefâsız olanın ahdi ne verdi
Döker ağlatarak gözyaşı silmez
Yanma harâb olma gönül çekme şu derdi
Sevme elinden ne gelir sevmeyi bilmez
Gör ki vefâsız olanın ahdi ne verdi
Kanla döker ağlatarak gözyaşı silmez

UNUTMA

Şu leylâda kalan kalb-i perîşan
Sakın incinerek aşkı unutma
Açık dur ki girer server-i zîşan
Canın içre o cananı unutma

SEN

Serap görme gönül aşka inan sen
Aman durma sevip âşığı an sen
Firak yaksa da hikmetli ışıktır
Dayan amma dayan amma dayan sen
Ulaş Hakk'a sevinç faslına yan sen
Görme serap görme gönül aşka inan sen
Durma aman durma sevip âşığı an sen
Ah şu firak yaksa da hikmetli ışıktır
Gel de dayan amma dayan amma dayan sen
Hakk'a ulaş Hakk'a sevinç faslına yan sen

BİR HİKMETİ VAR

Aşık olan gider de çeşmi cennet misale
Firaklara çarparak döner Hakk'a visâle
Elbet bir hikmeti var aşk denilen belânın
Birden açar gözünü fâniye müptelânın

CÂNÂ

Sanma safâ bulmayacak aşka düşen can
Sev ki gönül lânesi paslanmaya cânâ
Kimdi o leylâda kalan on gibi sev yan
Sevmeyenin sözleri boş kanmaya cânâ

SEVERİM AMMA

Seviyormuş diye ağlar şu benim tâc-ı serim
Bilemez amma derinden daha çok ben severim
Ne güzel nimeti sevmek ne cömert Rabb-i Kerim
Severim amma derinden daha çok ben severim

SÖYLE HEKİM

Şu açık gözlerimin derdi nedir söyle hekim
Göremez kabrini âmâ yakınından zoru var
Ya önünden çekiver sen ya da görsün nitekim
Onu göster ki çalışsın bilemez zor soru var

ÖMR-Ü HAZAN

Nice ağlar gibi mehtâb nicedir ayda hüzn
Yine gelmez mi baharım gece bitmez mi güzün
Dökülür yaş gibi yıldız a deniz doldu yüzün
Yine gelmez mi baharım gece bitmez mi güzün

FIRAKIN

Sevemem ah deli gönlüm güle benzer mi alev
Nicedir yaktı firakın yine dersin yine sev
Görürüm hâl-i perîşânını artık de yeter
Nicedir yaktı firakın yine dersin yine sev

CÂNÂ

Ağlarken gözlerin yaşı saklarmış
Sandım hiç sevmedin nice yaktın sen
Aşkından hâtırâ saça aklarmış
Anlat cânâ o an niye baktın sen

EY BÂD-I SÂBA

Ey båd-ı sabâ zikrine kurban olayım ben
Es hû diyerek an ile giryan olayım ben
Binlerce günah içre kalan kalbe huşû ol
Dol ruhuma dol Hakk deyu büryan olayım ben

İZDE

Mehtaba çıkıp seyredelim nazlı denizde
Saklansa gönül dalgaların yaptığı izde
Sevda çağırır sırrı nedir sunduğu gizde
Saklansa gönül dalgaların yaptığı izde

LÂNE-İ KALBİM

Yağmur gibi aşkıyla gelip gönlüme yağmış
Ah lâne-i kalbim ona bir gizli otağmış
Rûhumda kaderden yazılan nûr-u çerağmış
Ah lâne-i kalbim ona bir gizli otağmış

GONCASISIN

Vakt-i çerağânısın sevdi gönülden seni
Goncasısın rûha can sakladı gülden seni
Yazdı dilârâ kader bil ki ezelden seni
Goncasısın rûha can sakladı gülden seni

DİLÂRA

Kalbim seninle hâlâ sensizliğim cefâdır
Ey nâzenin dilârâ cevrin de bil safâdır
Aşkın dilimde dâim zannetme bir defâdır
Ey nâzenin dilârâ cevrin de bil safâdır

BİLMEDİM

Geçti ömrüm görmedim ben fâni demden bir safâ
Târümâr oldum firâktan yârelendim bin defâ
Bilmedim hâlâ nedendir aşka düşmekten cefâ
Târümâr oldum firâktan yârelendim bin defâ

İSTEMEM

Gizlidir ümmîd-i aşkım şâhidim mevlâ benim
İstemem dünyâya vermem sevdiğim evlâ benim
Sanmayın mecnûna döndüm derd-i bin leylâ benim
İstemem dünyâya vermem sevdiğim evlâ benim

EY DİLÂRA

Âşinâdır kûşe-i kalbim ezel söyler seni
Tahtı kurmuş intizâr'çün gel gönül eyler seni

Ey dilârâ bî misâlim çeşm ki seyreyler seni
Rûha nakşolmuş ya aşkın yoksa çeşm neyler seni

NEFSİME

Salınır nazla gezersin bu tegâfûl bu edâ
Ne yakın firkate yanmak şu ümîd aynı veda
Sana derler sana nefsim nice ebrar süedâ
Ebedî cenneti ettin kısacık ömre fedâ

BİLİRİM

Ol Rabb-i Rahîm bil ki hüzün ye'sle bırakmaz
Neş'eyle gelen vuslatı firkat ile yakmaz
Cânâ bilirim nîmetisin Rabb-i Kerîmin
Ah âşık olan nîmete hâlî diye bakmaz

YA RÂB

Bu ne insan seli heyhat nicedir kabre akar
Kimi âmâ gibi görmez kimi hikmetle bakar
Şaşılır hâllere yâ Râb bu ne gaflet ne rüyâ
Sevenin korkusu dünyâ ama firkatle yakar

DUY

Kalmazdı gözün bilse idin fâniyi fâni
Lâ tahzeni duy çöz ne demiş ol yüce Sâni
Bir bir gidecek yolcularız çağrısı âni
Lâ tahzeni duy çöz ne demiş ol yüce Sâni

Hey!..

Billahi yaşar ölmeyecek rûhuna bak hey
Kur'an ne diyor gel ona uy nefsi bırak hey
Hakk kudretidir sergilenen eyle temâşâ
Misliyle verir bil de yaşa sanma ırak hey

EY NAZLI ÂSÎ

Dünyayı içtin sarhoş mu oldun
Tövbeyle doğrul ey nazlı âsî
Kahrıyla doldun güldün ne soldun
Tövbeyle doğrul ey nazlı âsî
Bitmez mi sandın rütbeyle andın
Tövbeyle doğrul ey nazlı âsî
Ah bitti yandın şeytâne kandın
Tövbeyle doğrul ey nazlı âsî

SANDIM Kİ...

Sarmazdı meğer ah şu kolum fâniyi sarmaz
Sandım ki siyah saçlarımın rengi ağarmaz
Sevda gibi Leyla da yalan Mecnûna varmaz
Sen sevme gönül sevme gelip kimse uyarmaz
Sevda gibi Leyla da yalan Mecnûna varmaz

SEVGİ

Ah yâreli gönlüm sana âşık oluvermiş
Rab nîmetidir sevgi bu rûhum doluvermiş
Günden güne yar yar diyerek bak soluvermiş
Rab nîmetidir sevgi bu rûhum doluvermiş

ENİNİM

A benim neş'e-i ömrüm a benim nâzeninim
Kavuşur şâd olurum ben şu firaktır enînim
Açarım kalbimi gör ah seninim bil seninim
Kavuşur şâd olurum ben şu firaktır enînim

FANIYE SEVDA

Sessizce gelir haykırışın say ki duyarlar
Ruhundaki şefkatli sesin ölmedi mevtâ
Göz var ama âmâ gibiler nefis'e uyarlar
Azraili görmekle biter fâniye sevdâ

GONCA-İ RANA

Nevbahârın gelecek sen de açıp gül olacaksın
Bekle ey gonca-i rânâ sevecek aşk dolacaksın
Sır nedir bülbüle sor sen sararıp sen solacaksın
Bekle ey gonca-i rânâ sevecek aşk dolacaksın

TAŞKIN

Çırpındı düşüp kuş gibi girdâbına aşkın
Taşkın şu gönül sel gibi seller gibi taşkın
Bilmezdi olur sille-i firkat ile şaşkın
Taşkındı gönül sel gibi seller gibi taşkın

NİYE SEVDİN

Biliyordun onu leylâ diye sevdin a gönül
Kanarak nesl-i süheylâ diye sevdin a gönül
Niye sevdin niye sevdin niye sevdin a gönül
Kanatır kalbini bir sâniye sevdin ya gönül
Niye sevdin niye sevdin niye sevdin a gönül

DİL-İ ŞEYDA

Sevemem der bana firkat ile yanmış niceler
Ne baharlar kışa dönmüş ya neharlar geceler
Dil-i şeydâ duramaz ah yine aşktan heceler
Ne baharlar kışa dönmüş ya neharlar geceler

YETER

Severim cân ü gönülden onu bilsen de yeter
Nicedir kan ediverdin yaşı silsen de yeter
Şu firak hep bana gamdır az üzülse de yeter
Nicedir kan ediverdin yaşı silsen de yeter